

Cesc: «Soc conscient que no faig música de la que es porta ara»

El cantautor empordanès ens explica com viu el pas de tocar al metro a actuar en grans festivals

Cesc | Belén Ruiz

Cesc és un nom curt però amb llarga trajectòria. Considerant que l'artista té vint-i-quatre anys, sorprèn sentir-lo parlar amb certa convicció sobre el que li ha anat bé i el que, en canvi, no repetiria. És conegut per tocar al metro de Barcelona i també pel seu transitori pas pel talent xou *X-Factor*, on va cantar un tema propi en català que va sorprendre el públic del programa. Descobrim què li deparen els propers mesos al cantant empordanès, que és a punt de descobrir nou material.

Què et va portar a tocar en solitari?

Jo tenia un grup amb els meus amics d'Armentera, **L'Artista Convidat**, tenia moltes esperances en fer alguna cosa amb una banda. Fins i tot vam treure un disc, *Benvolguda essència* (Audiovisuals de Sarrià, 2016). Tocàvem sobretot per l'Empordà, però quan el projecte va anar agafant seriositat, tres d'ells van preferir abandonar.

Quan es va dissoldre el grup vas canviar d'aires?

Vaig començar a treballar de mestre d'educació física, també a l'Empordà, però sempre tenia pendent el tema de la música, i com que encara era jove vaig pensar que era el moment d'arriscar-me.

Em vaig donar un marge de dos anys, si en aquest temps veia una corba ascendent, continuaria, i si no, ho deixaria.

I ho vas deixar tot i vas anar a tocar al metro...

És clar, vaig pensar que era la manera de fer-me conèixer, quina manera més directa hi ha que plantar-me davant de la gent? Per collons algú m'escoltaria, [riu]. He estat tocant al carrer i al metro durant gairebé dos anys. Al principi de la teva carrera musical ningú no et truca ni busca, i per tant és el músic qui ha de buscar.

Molts es refereixen a tu com 'El noi orquestra'. D'on surt aquest nom?

Em diuen així perquè sempre que toco al carrer o al metro vaig amb guitarra, bombo, pandereta i el que faci falta! Em faig la banda jo sol.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=WDYjHozzyJQ>

Portaves "@Cescocial" escrit a la funda de la guitarra, i això t'ha fet guanyar una quantitat important de seguidors a les xarxes, ara en tens gairebé 28.000...

Sí! La gent s'hi fixa. Jo sempre ho dic, que encara que ara tingui més concerts en sales o festivals, sempre tornaré a tocar al metro. Aquí a la ciutat et veu molta gent i molt variada, i és una sensació molt diferent.

També hi ha qui et coneix per sortir a la televisió. Com recordes el teu pas per X-Factor?

És un programa amb molts participants, realment acabaves tenint 3 minutets de tele cada setmana. Com que a la primera actuació vaig cantar en català, va tenir una mica de rebombori, però a la segona ja em van fer fora. I és clar, a nivell de fama, allò no penso que tingués massa repercussió, sempre dic que el que puja ràpid, baixa ràpid, i és el que em va passar en aquest cas. És una experiència més, però ara no ho faria.

Sempre has cantat?

No, al contrari. Jo no havia cantat mai, de fet, desafinava com un capullo! Però aquests dos anys de practicar-ho tant m'han anat fent millorar això, ara també faig classes, i mica en mica vaig dominant.

La teva vida a l'Empordà ha quedat enrere?

Ara faig vida sobretot aquí Barcelona, la part musical està força centralitzada aquí, però igualment els caps de setmana a vegades pujo a veure la gent d'allà. Vaig intentar tocar al carrer també a Girona, però no funcionava tant, a més, al lloc on hi estava bé, hi havia un home que sempre m'insultava!

Cesc Foto: Belén Ruiz

Què ens pots avançar dels senzills que treuràs aquest 2020?

De moment aniré treient singles, alguns en anglès i altres en català, també hi haurà alguna col·laboració... I el 2021 hi haurà disc!

I quina línia afaga tot això? De quina música beu?

És un folk més britànic. Jo escolto molt **Mumford & sons, Sons Of The East, Kings Of Leon, Bruce Springsteen**... Són les principals influències. Agafo el que m'agrada de cadascun i em faig una mica el meu lloc.

Abans de treure cap àlbum, ja tens concerts programats a llocs importants...

Això és molt guai! Encara que m'autogestioni bastant, he tingut la sort de tenir gent que confia amb mi i aquest projecte. Ara faré concerts amb un públic que em fa una mica de respecte perquè no sé com acolliran la meva música, que potser no encaixa tant en aquest tipus de festivals com el Fred, el Canet Rock o l'Arts d'estiu, que són els que tinc programats de moment. Sóc conscient que no faig música de la que es porta ara, almenys aquí a Catalunya, on triomfen els directes bailongos, el mestissatge en definitiva.